

Tó a levegőben: abszurd és valóság

Farkas Csaba Tó a levegőben című kötete a karácsonyi könyvvásárra jelent meg.

Tó a levegőben címmel új könyve jelent meg Farkas Csabának, a budapesti Accordia Kiadónál. Abszurd és valóság egyaránt jellemzi a kötet lapunkból is ismerős tárcáit.

Hogyan foglalná össze „zanzásítva” – hatodik könyved tartalmát?

– A főszereplő Thakács, akivel különféle dolgok történnek. Mondjuk, tő jelenik meg előtte az égen, az évszázada kiszáritott víz helyére épült, dél-alföldi város fölé, csak úgy aranyanak az égi kárászok, smaragdzölden zúgnak az égi jegenyék. Másutt addig néz Thakács egy aszfaltversenyen készült gyermekrajzot, mígnem ő maga is rajzá válik. Ismét más hol Thakács, miközben felszáll a buszra, azon gondolkodik, mit tehetne az egyre fogyó madarakért és úgy véli, leghelyesebb, ha ő maga válik madárrá, ezzel is több lesz belőlük, s mire a megállóba ér a busz, varjúvá változva könyöklő ki magát az utasok közül Thakács, és fölkering a tízemeletes panelházak között az égbe.

Bár sok történeted nyer teljesen abszurd befejezést, a legpontosabb valóságábrázolásra törekszel.

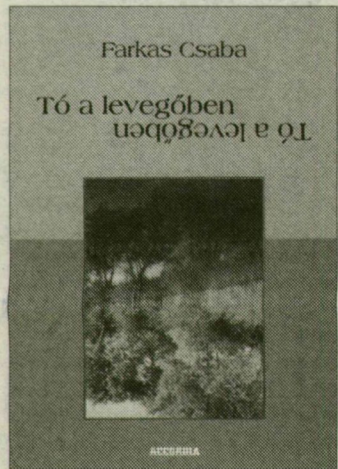
– A kettő egymástól nemigen

különíthető el. Az egyik történetben, melyben egy bányatoról ír Thakács, már huszadjára írja újra a szöveget, igyekezve minél valóságosabban ábrázolni a tavat és ez végül sikerül is, olyannyira, hogy egyszerre csak vibrálni kezd a képernyő, kirobban a képernyő mögül a valósággá lett tó és élőben folytatja megszakított röptét az előbb még csak virtuális jégmadár. Egy ilyen folyamatot persze csak úgy lehet érzékeltetni, ha az ember ismeri, amiről ír, például a tavat, a jégmadarat, mondjuk így, a természetet. A legtöbb történetben csak nyomokban, azaz – mondjuk – félmondatok erejéig jelenik meg az abszurd, valahogy úgy, mint ahogy a fűzlevélnek is, melynek felső felülete, ugye, zöld színű, meg-megjelenik ezüstszínű fonákja, amikor vibrálta a szél. Egyébként a magam számára volt legmeglepőbb, miközben írtam ezeket a tárcákat, hétről hétre, hogy milyen sok mindenre nincs szavunk, azaz van, de nem része az aktív szókincsnek, ami pedig nap mint nap körülvesz minket. Egyszerűen nem tudjuk nevén nevezni a fát, amit látunk, ha kinézünk az ablakon. Erről jut eszembe, sok olyan szöveg is olvasható a kötetben, mely csakis valóság, minden imaginárius tartalom nélkül, amikor például reggel dévéreket, pontyokat pikkelyez Thakács, a Balaton-parti teraszon, éjszakai horgászat után. Vagy meglát a Tisza túlsópartján valami viritó fehérséget és tudja, hogy az a fehérség vagy elhajított bevásárlószatyor, vagy kiskócsag. E választék egyébként önmagában is teljesen abszurd.

Hogyan függ össze az abszurd és a valóság?

– Az ember napjai hullámzó abszurditástartalmúak, legalábbis néha a lehető leghétköznapibbnak érezzük a létet, néha mi magunk sem hisszük, mi történik. Úgyhogy ez az újévreggeltől szilveszteri húzódo tárcafüzér: szerves egész.

FEKETE KLÁRA

Kalocsai Zsuzsa Marica grófnőt játszotta Szegeden

Tokióba készül a primadonna

Szilveszteri gálakoncertekre készülve egy japán dalt tanul mostanában Kalocsai Zsuzsa, az Operettszínház illúziókeltő primadonnája, aki hamarosan Tokióba és Yokohamába repül. Előtte azonban Marica grófnő szerepét alakította nagy sikerrel a Szegedi Nemzeti Színházban.

Operettprimadonnaként körbentartja már a világot, van különbség abban, ahogyan a közönség ezt a sajátos műfajt fogadja?

– Külföldön unikumnak számít a magyar operett, akármerre járunk a világban, mindenütt óriási sikerünk van vele. A német közönség perfekt énekési produkciót vár és imádja a tüzes magyar temperamentumot. Az a legnagyobb elismerés, ha a lábunkkal is dobognak az előadás végén. Amikor legelőször játszottam japán nézők előtt, rettegettem, hogy megfogunk bukni, mert az előadás közben szinte semmilyen reakció nem érkezett a nézőtérrel. Egyszerűen nem merik zavarni a művészeket, roppant tapintatosak, a legjobb poénokon is legfeljebb úgy kuncognak, hogy a szájuk elé teszik a kezüket. A végén azonban hihetetlen szeretettel, akár fél órán át is képesek ünnepleni bennünket, gyakran több százán várnak autogramra a művészbejárónál. Az is előfordult már, hogy elhozták Japánból Budapestre a műsorfüzetet aláírni velem. Azt a közönséget szeretem legjobban, amelyik szórakozni jön. Ha már a színpadra lépésemet is taps fogadja, én is valami varázslatos légkörűk, ami lázba hozza a nézőket.

Ezek szerint nem híve a modern rendezéseknek.

– Lehet kísérleti előadásokat is csinálni, de az a tapasztalatom, hogy nincsenek oda értük az emberek. Azért nyert az Operettszínház külföldön is, mert a nézők a hamisítatlan, eredeti oszt-

Kalocsai Zsuzsa Marica grófnő szerepében a szegedi színházban.

Fotó: Schmidt Andrea

csak itthon, hanem – Triesztől Münchenen át Zürichig – külföldön is. Ez az egyik legkedvesebb szerepem, különösen ha hagyományos módon állítják színpadra. A tradicionális operettprodukcióknak ma is van valami varázslatos légkörük, ami lázba hozza a nézőket.

Lehet kísérleti előadásokat is csinálni, de az a tapasztalatom, hogy nincsenek oda értük az emberek.

– Azért nyert az Operettszínház külföldön is, mert a nézők a hamisítatlan, eredeti oszt-

rak-magyar operettre kíváncsiak. Játszottam már modern rendezésben is, amiben a színpadon mi ugyan jót szórakoztunk, ám a publikum csalódott maradt. A többség ma is azt várja, hogy az operett álmvilágba ringasson, szép érzéseket mutasson meg csodálatos díszletekben és jelmezekben. Hogy fellélegezhessen a nézőtérre és legalább néhány órára elfeledje a mindennapi gondokat.

Mennyiben más ma az Operettszínház primadonnájának élete, mint Honthy Hannáé volt?

– Alig lehet összehasonlítani a kettőt. Honthy Hanna kocsi-jából a rajongók még kifogták a lovakat. Én leggyakrabban gyalog járok, azt sem szégyellem, hogy időnként villamosra kell szállnom. Nincs ma már igazi sztárkultusz. Civilben családom vagyok, négy éves Gábor fiam utálja, amikor este játszanom és legalább néhány órára elfeledje a mindennapi gondokat.

HOLLÓSI ZSOLT

A bokrosi fiú és Zsanett a Big Brother-házon kívül is együtt töltik napjaikat

Szabi nem érzi magát papucsnak

A Big Brother-házat nyolcadiként elhagyó lakó, Szabi boldog volt, hogy kiszállhatott a játékból. A csongrád-bokrosi fiatalember azóta minden napját Zsanettel tölti, de mint mondja, csak barátok. Nem érzi, hogy a show megváltoztatta volna életét, ezért úgy tervezi, ott folytat mindent, ahol három hónappal ezelőtt abbahagyta.

Hogy érzed magad a Nagy Testvér házában kívül?

– Nagyon jól! Sokkal jobban, mint odabent. Sokan azt hiszik, hogy csak azért örültem annyira a kiköltözésnek, mert találkozhatok Zsanettel, de ez csak részben igaz. Már nem érzem jól magam a házban, unatkoztam. A székgyártás Zsanett távozása után még lekötött, szerintem látszott is, hogy jól éreztem magam munka közben. Annak volt értelme. A szaloncukor készítés viszont már nem hozott lázba, mert bár az is jótékony célt szolgált, nem alkottunk maradandót.

Sokan esélyesnek tartották, te két héttel a játék vége előtt mégis szinte könyörögtél a nézőknek, hogy szavazzanak ki. Nem bántad meg?

– A legjobb döntést hoztam. Az, hogy kijöttem, boldogabb tesz, mintha nyertem volna. Úgy éreztem, ha még maradnom kell, megőrülök. A nyereményből az álmaimat úgysem tudtam volna megvalósítani. Szerintem ha valaki elviszi ezt a pénzt, az emberre kimondatlanul is elvárják tőle, hogy fordítsa jótékony célokra. Én ezt tettem volna.

Éppen a beszélgetésünk előtt

A Gyovai család kutyája is nagyon örült Szabinak, amikor a fiú hazérkezett a kiszavazás után.

Tésik Attila

adtak át neked egy hatalmas papucsot, ezzel arra utaltak, hogy te vagy az ország ügyeletes papucsa. Ez nem bántó?

– Jó poén! Nem érzem magam papucsnek, így nem is vettem magamra. Lehet, a viselkedésem néha túlzó volt, de az is biztos, hogy így csak azzal viselkedek, akit imádkozok. Azt is hallottam már, hogy én vagyok a férfiak szegénye. Na, erről nyugodtan meg lehet kérdezni bármelyik volt barátomat, biztos, hogy ők nem ezt mondják.

Ha már a volt barátóknak szóba kerültek: beszélte már a kijövetelét óta Évivel, aki a játék

kezdetekor lapunknak nyilatkozta még azt bizonygatta, mennyire erős a kapcsolat köztetek?

– Nem, eddig még nem. De természetesen hamarosan sort kerítek rá.

Mit vársz ettől a beszélgetéstől? Egyáltalán szóba áll még veled?

– Tudom, nagyon megbántottam, de ettől függetlenül szeretném, ha jó viszony maradna közöttünk és barátok lennénk. Nem ígértem neki semmit, illetve azt igen, hogy csak a szex miatt nem fogok lefeküdni senkivel. Viszont ha beleszeretek vala-

kibe, akkor nem fogom vissza magam. Azt hiszem, mindkettőt betartottam. Egyébként úgy gondolom, neki sem lett volna ez az egész ennyire fájó, ha a média nem csámcsog folyamatosan a témán, és nem hívogatják naponta, hogy mit gondol a történelekről, milyen érzés látni, hogy megcsalják.

Zsanival ti voltatok és vagytok még jelenleg is az egyik fő téma. Mindenki arra kíváncsi, éppen most mi van veletek. Elmondod?

– Nem romlott meg a viszonyunk, továbbra is nagyon jóban vagyunk. Mivel bennünket egy párnak könyveltek el, minden rendezvényen együtt jelenünk meg, így a napjaink nagy részét együtt töltjük. Hogy ez hogyan alakul tovább, azt majd az idő dönti. Meg persze a média és az emberek.

Ezt hogy érted?

– Nagyon sok kritikát kapunk mind a ketten, amelyek most nem érdekelnek, mert nem igazak. De egy olyan kapcsolatnak nincs jövője, amit csak titokban lehet folytatni az emberek rosszszállása miatt. A média ugyanakkor imádja a sztorikat, és az újságírók arra várnak, hogy mikor veszem feleségül Zsanettet, mert az lenne a legnagyobb hír a Big Brother történetében.

Mi van Hajnal Lacival, Zsanett barátjával?

– Nem tudom, és nem is akarom tőle megkérdezni, mert szerintem elég kényes ez a téma. Úgyis elmondja, ha fontosnak érzi.

TIMÁR KRISZTA

Meghamisított történelem?

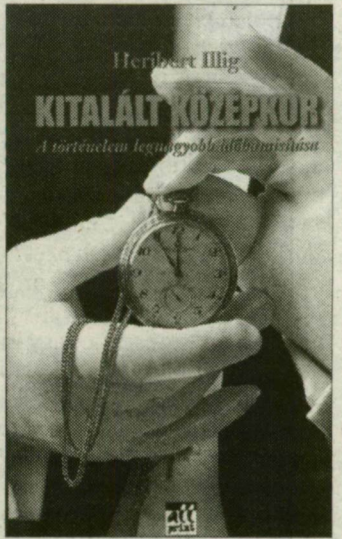
Minden idők egyik legnagyobb történelemhamisítását igyekezik bizonyítani Heribert Illig. Németországban nagy vihart kavart Kitalált középkor című könyvét most magyar nyelven is kiadták.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Heribert Illig több mint tíz évvel ezelőtt állt elő megdöbbentő elméletével, amelyet azóta minden tudományos fórumon képvisel, s egyes állítások szerint eddig nem tudták megcáfolni. Azt állítja, az európai történelem 7., 8. és 9. százada utólag kitalált és beiktatott időszak, amelynek mai tudásunk szerinti eseményei valójában minden alapot nélkülöznek, az akkori személyek pedig kitalált figurák. Illig pontosan behatárolta a szóban forgó időszakot, amely 614 augusztus végétől 911 szeptember elejéig tart. Ami ez előtt és után történt, az összekapcsolódik, és így folyamatos eseményláncot képez. A szerző szerint ebből az is következik, hogy például Nagy Károly és kora kitalált. Ez érthető módon rendkívül heves reakciókat váltott ki a német történészek körében, de a még jó néhány meglepetést tartalmazó elmélet nemcsak Németországot és az egykori Frank Birodalom

utóállamait, hanem egész Európát, sőt az arab területeket, Kínát, Japánt és Észak-Afrikát is érinti.

A szerző kétségtelenül vastkos kötetet kitevő bizonyítékot tár az olvasók elé. Az elméletét alátámasztó érvek pedig általában mindig azt a problémát vetik fel, hogy a régi írások és a régészeti leletek ellentmondanak egymásnak. Ezt pedig szerinte úgy lehet feloldani, ha a kitalált időszakot töröljük az európai történelemből. Ez viszont egyúttal azt is jelentené, hogy jelenleg 2002 helyett csupán 1705-öt kellene írunk.

fókusz könyvvarház
H-6720 Szeged, Tisza L. krt. 34. www.fokuszonline.hu
Telefon: (+36 62) 420-624 Fax: (+36 62) 424-789 e-mail: fokusz.szeged@lira.hu